

Johannes <Chrysostomus>

Tōn heuriskomenōn tomos ...

Bd.: 5

Etona 1612 - 1613

Res/2 P.gr. 55-5

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10870413-4

Θεός ὢν ἰσχυρὸς καὶ κραταῖος καὶ δυνατός, ὁ γήινον καὶ ἀσθενὲς περιβάλλεται σῶμα, ἕχον ἐπι-
ζων τὴν ἀξίαν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀσθενεῖαν ὁ περιβάλλοι τῆς δυνάμεως ἐνδεδυ-
μένος, ὡς ἔλεγμα, ἰκετεύοντος αὐτὸν τοῦ Παύλου, Ἀρκὲς σοὶ ἡ χάρις μου ἢ ἡ δυνάμις μου ἐν
ἀσθενείᾳ τελειοῦται. ὅθεν καὶ ὁ ἡγούμενος ἐπὶ ἀπόστολος χαλῶς νοήσας τὰ πρὸς αὐτὸν εἰρη-
μῶνα φησὶ πρὸς Κορινθίους ὅτι τὸ ἀσθενὲς τῆς Θεοῦ ἰσχυρότερον τῆς ἀνθρώπων ἐ-
στίν. ἐνεδύσατο Κύριος δυνάμιν, τὸ δ' ἐστὶν διὰ τῆς ἁγίας ἀγαλάμψασαν οἰκονομίαν. ἡ
γὰρ ἐκείνης τῆς τιμίας καὶ ἁγίας ἁγίας δυνάτω τερον; ἢ ἰσχυρότερον; διὰ γὰρ σώματος
ἐν ἀσθενείᾳ ἐ πονηρίας δαίμονας κατηγωνίσαστο, καὶ διὰ σαυροῦ τὰ ἀντικειμενῶς
δυνάμεις ἐδραμῶσθε. πρὸς ἑακρίβως. ὁ περιζωαθῆναι, περιγραφεῖναι σημαί-
νει. ἐπεὶ οὖν ἡ ἁγία ἐ ἀπειγραπτός φύσις ἐδόξεν ἐν τῷ σώματι περιγραφεῖσθαι, ἐπε-
γραφεῖσθαι μὲν καὶ τὴν ἰδίαν φύσιν, περιγραφεῖσθαι ὅνομαθεῖσα καὶ τὴν φαινομένην ὄψιν,
εἰκότως ἔλεγμα, ἐνεδύσατο Κύριος δυνάμιν, καὶ περιζώσατο. ἐπὶ δ' ἐπαρξάμενον, καὶ
γὰρ ἐφερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. ἐπεὶ οὖν τὰ πρῶτα ἐσάλευσε τὴν
οἰκουμένην ἢ ἀνθρώπων, ἐλθὼν ὁ σωτὴρ ἐπήξε τὸ σαυρὸν, καὶ ἐφερέωσε τὴν οἰκουμένην. Σὺ
εἰπέ τῆς, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρα οἰκοδομήσω μετὰ τὴν ἐκκλησίαν, ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οὐ κα-
ταρῶσιν αὐτῆς. καὶ ὁ Παῦλος, Ὁ μὲντοι φερεὸς θεμελίος ἐστὶν ἐχὼν τὴν σφραγίδα ταύ-
την. δύο οὖν ῥήματα ἐξέλεγε, ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μετὰ τὴν
ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ἄδου οὐ καταρῶσιν αὐτῆς. οὐκ ἐχρήσατο πολλὴν περιόδω λόγον
οὐκ εἶπε, φερεὸς τὴν ἐκκλησίαν, ἐ οὐτε βασιλεὺς, οὐτε ἀρχόντες, ἔτε τυραννοὶ, ἔτε δὴ-
μοιοὶ, ἔτε σοφοὶ, ἔτε ἀρχεῖκοι, ἔτε ῥήτορες περιελήθησαν τῆς ἐκκλησίας (ἀμα γὰρ καὶ
ἀκαταγώνιστος ἢ βασιλεία Χριστοῦ) ἀλλὰ τὰ ῥήματα τὴν δυνάμιν ἐσήμανε, καὶ ψιλῆ λέ-
ξει τὴν ἐπαγγελίαν ὡχύρωσιν. ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μετὰ τὴν ἐκκλησίαν, καὶ
πύλαι ἄδου οὐ καταρῶσιν αὐτῆς. δύο ῥήματα, ἐ ψιλὰ ῥήματα. ἀλλὰ Θεοῦ ῥήματα.
ὁ γὰρ ῥήματι τῷ ἁγίῳ φερεῖσθαι καὶ τὴν γλῶσσαν θεμελιώσας, ῥήματι καὶ τὴν ἐκκλησίαν ὡ-
κοδομήσεται, καὶ ἐτείχισι καὶ ἐφερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. πρὸς ἑσώμην
ποίνω, ἀγαπητοί, τὰ τὴν οἰκουμένην φερεῖσθαι, καὶ κλαύσωμεν, καὶ ἐκδυσωπήσωμεν ἵνα
διὰ τῆς αὐτῆς φιλανθρωπίας ἐ ἀφάτης δυνάμεως ἐδραῖοι καὶ ἀμετακίνητοι ἐπὶ τῷ ἀ-
σίστον καὶ ἀρραγῆ θεμελίον μεῖναι, αὐτὰ τὴν δόξαν ἀπαπέμπωμεν ἐ τὴν ἀγγελίαν
πρῶτον, ἀμα τὰ πατεῖ καὶ τὸ ἁγίῳ πνεύματι, καὶ αἰ, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῶν αἰ-
ώνων. Ἀμήν.

β. Κορ. ιβ. θ.

α. Κορ. α. κς.

Ματθ. ις. ιη.

β. Τιμ. β. ιθ.

ισ. δ' ἡμος

30

Λογ. 4θ. ΕΙΣ ΤΟ, ΠΩΣ Ο ΑΔΑΜ ΕΛΑΒΕ ΤΗΝ ΨΥΧΗΝ,
καὶ περιεβλήθη πατρὸς ἐ Χριστοῦ.

E M S.
Regio
Lut. e-
menda-
to ex alio
M S.

Ἀλλὰ τῆς ὑπομονῆς ἡ πόνοι, καὶ κάλλιστος ὁ καρπὸς ὁ τοῖς πόνοις ἐ-
πόμενος. ἀγαθὸν γὰρ πόνων καρπὸς δικλήης. πόνοι ἡμῶσιν ἔρε-
ταί, πόνοις ἀρμόζεται ὁ τῆς ἰσχυρίας δὲ γέλωμα, πόνοις καταρῶσται
ὁ λαμπερὸν τῶ μυστηρίου φρατήγημα, πόνων ἐπαθλον ἢ βασιλεία
τῶ οὐραίων. διδύναςαι ἡμῖν μετὰ τῶ ἱερῶν τέτων πόνων ἢ πῶμα ῥε-
πος ἐδδμας, καὶ εἰς τέλος ἐδραμε ὁ πρῶτον γυμνάσιον, καὶ λαμ-
πεῖ τὸ τῆς δισθεσίας ἐπαθλον. σήμερον, ἀδελφοί, ἐστὶν ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν ὁ Ἀδὰμ ἐπλά-
σθη, καθ' ἣν κατ' εἰκόνα Θεοῦ γέγενε. καὶ ἐπὶ τῶ φησὶ ἡμῖν τὸ τῆς φωνῆς ὄργανον οὐχ ὑπῆ-
κουσεν, ἀνάγκη σήμερον ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ, καθ' ἣν ὁ Ἀδὰμ ἐπλάσθη, ἐπὶ τῆς πλά-
σθως ἀναλαβῆναι λόγους. ἐπλάσθη αὐτὸν ὁ Θεός τῆδε τῇ ἡμέρᾳ. πάλιν αὐτὸν ἀναπλάτ-
τη

καὶ ἐπαγγελμα

καὶ τῆ ἐκτῆ
τῆ ἡμέρα

τῆ

* ἰ τὸ Θεοῦ
λόγος

τῆ * χεῖρ τὴν δὲ τὴν ἡμέραν. ἢ οὖν, ἵνα τῆς περὶ κινήσεως ἐπαγγελίας ἀψώμδα; ὅτε ὁ Θεὸς ἐποίησε τὴν οἰκουμένην, καὶ διεκόσμησεν οὐρανὸν ἠλίω καὶ σελιῶν καὶ ἀστροῖς, καὶ τὴν γῆν ὁμοίως διεποίκιλε ποταμοῖς καὶ πηγαῖς διεζωσμένῃ, ἀνέστη δὲ φυτοῖς ἐστὲ φαιωμένῃ, καὶ θαλάσσιον μὲν ἀπέτειχε, σύμπασαν δὲ τὴν ὑπερῆπειραν ὡς δὲ κόσμον παρέστηκεν, ὡς πολλάκις ἐφθίω

χ. περὶ τῆς
γεν.

5 εἰπὼν, ἐδημιούργησε καὶ ἐποίησε τὸν κόσμον τὰ τε χερσὶν ἡμῶν δεσποτικῶν· πλάθει δὲ αὐτὸν οὐχ ὁμοίως τοῖς ἄλλοις. Ἐὰ μὲν γὰρ τετραπόδα καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ κτινῶν λόγῳ μόνῳ κελύ-
σαι, ἀπὸ γῆς ἠερέφεν. Ἐξαγαγέτω ἡ γῆ τετραπόδα ἐρπετὰ καὶ θηρία. Ἐὰ δούλα

γεν. α. κ.

χ. περὶ τῶν
μυθῶν,

10 Θεοῦ χεῖρα δημιουργοῦσαν. Ἐὰ μὲν γὰρ οἰκτρὰ τῆν ἔργων ὀπιπτάτων ποιούμεν, τὰ δὲ πο-
θητὰ δὲ αὐτῆν τῆν χερσὶν ἀναλαμβάνομεν. Ἀφ' οὗτο φησὶ ἡ γραφή· Καὶ ἔλαβεν ὁ Θεὸς
χρῆμα ἀπὸ τῆς γῆς. ἔλαβε χροῖον, οὐ βάλανον, οὐ παχυτάτην γῆν, ἀλλὰ λεπτότατον χροῖον.
ὅσα παῦς ἐξ αὐτῆν τῆν περὶ οὐρανῶν ἠελπίς ἐπάγη τῆς ἀναστάσεως. ὅτι γὰρ ἔμνηεν εἰς

γεν. β. ζ.

ψαλμ. κα. ις.

15 χροῖον ἀναστῆναι καὶ τὸ εἰρημῶν, καὶ εἰς χροῖον θανάτου κατήγαγέ με ἵνα μὴ τις ἐν
τοῖς ἀφροῖς χροῖον θεασάμενος, ἀπαρρηθῆσθαι τὴν ἐλπίδα τῆν ἀνθρώπων, ἐν αὐτῇ τῇ δημι-
ουργίᾳ ἐπέθηκε τὴν ἐλπίδα τῆς ἀναστάσεως. δὲ φησὶ, ἔλαβεν ὁ Θεὸς χροῖον ἀπὸ τῆς γῆς.
ἐκ τῆς γῆς, καὶ ὡς γῆς· ἐκ τῆς γῆς δυνάμει τῆς τεχνίτης μετεποιήθη, καὶ οὕτως τῇ σοφίᾳ τῆς
δημιουργοῦ μετεβάλλετο. ἔλαβε χροῖον, καὶ ἐποίησε. ὁ μὲν ποῦθεν ἔλαβε, ἐπεποίησε, ἐ-

ἰσ. μεταβα-
λεῖται.

χ. τὸ λόγον
ἐπίστασε, τὸ

20 ἀπέκρυψεν ἵνα μάθης μὴ παρ' ἐργάζεσθαι Θεοῦ δημιουργίᾳ. εἰ δὲ Θεοῦ δημιουργίᾳ
ὅσα ἐπέτελλε παρ' ἐργάζεσθαι, πολλῶν μᾶλλον Θεοῦ γῆσιν πολυπραγμοσύνην ὅσα ὀφεί-
λεις. ἐπειτα μὲν τετραπόδα ποιῶν ὁ Θεός, * μὲν τῆν σωματικῶν καὶ τῶν ψυχῶν ἐπήγαγε. Ἐπεὶ
δὲ ἀνθρώπον πλάθει, ὡς ἄνθρωπον κατασκευάζει τὸ τῶν σώματος ὄργανον, ἐπὶ τὴν ψυχὴν
δημιουργήσας ἐπέθηκε. Ἀφ' οὗτο ἵνα καὶ ἐν τῷ δείξει τὴν ὑπεροχὴν τῆς ἀνθρώπου.

* ὁμοῦ

χ. ἀλογα

25 ὅτι γὰρ τὰ μὲν ἄλλα ζῶα καὶ τὰ κτινῶν λυόμενα θανάτῳ, σωμαφανίζονται τὰ σώματι καὶ
τὴν ψυχῇ, ἐκ τῆν αὐτῆν λέγει τὴν ἡμέραν, ὅπου πάλιν ὁ ποῦθεν ἔμνηεν ἀφανίζεσθαι. ὁ
μὲν οὖν σῶμα ἀπὸ γῆς λαμβάνει τὸν ἀνθρώπον πλάσας Θεός, τὴν δὲ ψυχὴν ἐμφυσᾷ.
καὶ μικρὸν ἀνάμεινον, ἵνα σὸς τὸν λόγον τῆς ἐμφυσήσεως καὶ τὸ ἐγχωρῆν παρ' ἐργάζεσθαι. ἐκ περὶ-
οιμίῳ γὰρ ἐπὶ τὴν ἐλπίδα τῆς ἀναστάσεως ὑπογράφει. πλάθει δὲ τὸ σῶμα ὡς ἄνθρωπον

χ. περὶ τῶν
σώματος

χ. γνομένων
χ. περὶ τῆς

30 καὶ ὡς ἄνθρωπον ὁ ἀνθρώπος ἔλαβεν εἰκόνα νεκρῶν, καὶ τότε ζῶσαν τὴν ἐνέργειαν τῆς ψυχῆς ἐδέξατο
ὡς ἄνθρωπον ἐδείξθη νεκρὸς, εἴτα ζῶν· ὡς ἄνθρωπον ἐποίησε σῶμα νεκρὸν, εἰς ὃ ἔμνηεν καταλήγει
ὁ ἀνθρώπος· εἴτα ὅτε ἀπέτελεσε τὸ νεκρὸν σῶμα, τότε ἀπέδωκε τὸν χαρακτήρα. καὶ
οὐ ποῖς τὴν ψυχῇ ὡς ἄνθρωπον, ἵνα μὴ γῆται αὐτόπτης τῆν γνομένων. οὐ ποῖς τὴν
ψυχῇ παρ' ἐργάζεσθαι τῇ δημιουργίᾳ, ἵνα μὴ κενυχίσθηται, ὡς σωματικῶν οὐσα τῆς Θεοῦ· καὶ οὐ μόνον

χ. αἰετῶν

35 ἵνα μὴ κενυχίσθηται, ἀλλ' ἵνα μηδὲ τὸν ἔργον ἴδῃ τῶν γνομένων. τὸ καὶ ναῦ ποῖς ὁ Θεός.
καὶ γὰρ ἔχασον ἡμῶν πλάθει ἐν κοιλίᾳ· καὶ πῶς πλάθει, ὅθεν βλέπειν ὡς ἐχώρησε. σφ-
ερόμεθα δὲ πλάθει, ἐπεὶ μὲν φύσις τῆν δρόμον· ἀφ' οὗτο τῆς πλάσεως
ὅθεν καταλαμβάνει. ὡς τῶν σώματος κτίσεται ναὸς ἐν ναῶ, οἶκος ἐν οἴκῳ κατασκευάζει·
καὶ ὅθεν οἶκος ὅσα ἀνάστανται. ποῖς τοῖνυν τὸν ἀνθρώπον καὶ τὴν νεκρῶν εἰκόνα. εἰ-

γεν. β. ζ.

40 Ἐφ' οὗτο ἐνεφύσησεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν ἄνθρωπον τὸν Ἀδὰμ πνοῦν ζωῆς, καὶ ἐγένετο ἄνθρωπος
εἰς τὴν ψυχῇ ζῶσαν. πολλοὶ ἐνόμισαν ὅτι τὸ ἐμφύσημα αὐτῶν ἢ ἡ ψυχὴ καὶ ὅτι ἐκ
τῆς οὐσίας τῆς Θεοῦ μετεδόθη τὰ σώματι ἢ ψυχῇ. ἐστὶ δὲ πολλῆς οὐ μόνον ἀνοσίας, ἀλλὰ καὶ
ἀτοπίας μετὰ τὸν λόγον. εἰ γὰρ ἐκ τῆς οὐσίας τῆς Θεοῦ ἢ ψυχῇ, ὅσα ἐχρῆν ἐν τῷ μὲν εἶ-
σοφίᾳ, ἐν ἄλλῳ δὲ μωρῶν καὶ ἀσύνετον, ὅθεν ἐν τῷ μὲν εἶ-
ψυχῇ διχασθῆναι, ἐν ἑτέρῳ δὲ ἀδι-

Ματθ. ι. κη.

Ιωαν. κ. κβ.

Ψαλ. ρν. κη.

Λουκ. α. λδ.

Λουκ. κδ. λθ.

Ματθ. α. κ.

κην. ἢ γὰρ τὸ Θεοῦ οὐσία οὐ μερίζεται, ὅθεν ἀλλοιοῦται, ἀλλ' ἐστὶ ἀναλλοίωτος. Ἐγὼ γὰρ
 εἶμι, φησι, καὶ οὐκ ἠλλοίωμαι. ἔπειτα, ἀδελφοί, οὐ μόνον διείσχεσθε ἀφ' ἡμῶν τῶν
 σαρκεῶν ψυχῶν, καὶ ἐκ τῶν ἐλεγχόμενων, ὡς οὐκ εἰσὶν ἐκ τῆς θείας οὐσίας, ἀλλ' διεί-
 σκεσθε αὐτὰ καὶ κρίσει ὑποβαλλομένων. λέγει γὰρ ὁ σωτὴρ, Μὴ φοβέσθε ἀπὸ τῶν
 ἀποκτείνοντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ διωκούντων ἀποκτείναι· φοβήθητε δὲ μᾶλλον
 τὸ διωκόμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα ἀπολέσαι ἐν γένει. εἰ δὲ οὗτος ὁ Θεὸς ἡ ψυχὴν, εἰ αὐτὸν κρί-
 νει ὁ Θεός. τί οὖν βούλεται τὸ ἐμφύσημα, ἀναγκασθὼν ἰδεῖν. τὸ ἐμφύσημα ἔστι Θεοῦ ἢ
 τοῦ ἁγίου πνεύματος ὅστις ἐνέργεια. ὡσαύτως γὰρ ὁ σωτὴρ ἐνεφύσησεν εἰς τὰ πρῶτα τῶν
 ἀποστόλων, καὶ εἶπε, Λάβετε πνεῦμα ἅγιον· οὕτως τὸ ἐμφύσημα τὸ θεῖον αἰδοφθίνως ἀ-
 χυόμενον, πνεῦμά ἐστι τὸ πνευματικὸν καὶ ἅγιον. τὸ τὸ πνεῦμα πνευμάτιον οὐκ αὐτὸ γέ-
 γενε ψυχὴ, ἀλλὰ ψυχὴν ἐκπέσει· οὐκ αὐτὸ εἰς ψυχὴν μετεβλήθη, ἀλλὰ ψυχὴν ἐδη-
 μιούργησε. δημιουργὸν γὰρ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον κοινῶς τῆ δημιουργίᾳ τοῦ σώματος, καὶ τῆ
 δημιουργίᾳ τῆς ψυχῆς. πατὴρ γὰρ καὶ υἱὸς καὶ πνεῦμα ἅγιον τῆ θείας δυνάμει δημιουργεῖ τὸ
 πλάσμα. καὶ μνημονίσης ὅτι μέρες μὲν ὁ πατὴρ ἔσβησεν, μέρες δὲ ὁ υἱὸς, μέρες δὲ
 πνεῦμα τὸ ἅγιον. ἀλλ' ἐκείνο λέγω, ὅτι καὶ ὁ πατὴρ ποιῆσεν, υἱὸς δὲ ἔργον, καὶ τὸ πνεῦμα-
 τος δὲ κατόρθωμα. καὶ ὁ υἱὸς δημιουργήσῃ, πατὴρ δὲ δημιουργία, καὶ τὸ ἅγιον πνεύματος ἢ δη-
 μιουργία. εἰ δὲ τις ἀπειθεῖ ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον οὐκ ἐκοινώνησε τῆ ἡμετέρας δημιουργίᾳ,
 ἐλεγχέσθω ἐκ τῶν μυστηρίων. εἰ μὴ ὑπο τῆς τριάδος ἐκτίσθησαν, πῶς καὶ τὰ ἁγία
 πνεύματα ἐπιγράφεται ἡ μυσταγωγία; πῶς ἐν ονόματι πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος
 αἰαχμνίζονται ἡ δημιουργία; ἀλλ' ὅταν μὲν ἐκτίσθησαν, οὐ χρεῖα γέγονε τὸ πνεύματος·
 ὅτε δὲ αἰαχμνίζόμενα, πνευματικῶν τὸ πνεῦμα. οὐκοῦν δημιουργὸν τὸ πνεῦμα
 τὸ ἅγιον, καὶ θέλωσιν ἐξ ἑρῶν, καὶ μὴ θέλωσι. τὸ μάρτυρ Δαβὶδ τῆ δημιουργικῆ
 δυνάμει τῶ πνεύματος. πῶς γὰρ τῆς ἀνδοφθίνης ἀφ' ἡμῶν κηρύσσων, φησι·
 Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, Κύριε, δδύωμαι τὴν ἑσπέρην αὐτοῖς εἰς εὐχαιρῶν. δόντος σου
 αὐτοῖς συλλέξουσιν, ἀνοίξῃς σου τὴν χεῖρα καὶ συμπόματα πληθήσονται χρηστότητος.
 τῶν τῶν τῶν ἀφρονῶν χρησίαν ἐνδείκνυ. εἶτα τί τὸ ἐπαρόμιον; Ἀποσρέψαντος δὲ σε τὸ
 πρῶτον ταραχθήσονται. αὐτομέλεις τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν
 αὐτῶν ἐπιτρέψουσι· ἔξαποσελῆς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κηρύσσονται. οὐκοῦν κηρύσσῃ καὶ δημι-
 ουργῆς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. καὶ βλέπε ῥημῶν ἀκρίβεια. ὅτι καὶ πῶς ψυχῆς τῆς ἡμετέρας
 λέγει, αὐτομέλεις, φησι, τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν αὐτῶν ἐπιτρέψου-
 σιν· ὅτε δὲ πῶς τῶ πνεύματος ἀφ' ἡμῶν λέγεται, ἔξαποσελῆς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κηρύσσονται.
 εἰ δὲ πρὸς τῶν τῶν ἀντιβλέψαι τολμήσῃσι τὴν ἀλήθειαν ἀίρετικῶν, ἕτερα μάρτυρα
 πάλιν αὐτοῦ ἀποσρέψῃ, τὸ τῶ ἁγίου πνεύματος δημιουργικῆ δυνάμει κηρύττουσα. τὸ γὰρ
 κηρύττον πάσης δημιουργίας καὶ οὐρανῶν καὶ γῆς καὶ θαλάσσης ἔργον τῶ ἁγίου πνεύματος εὐερίσκει.
 τὸ γὰρ τῶ Χριστοῦ τὸ πνεῦμα καὶ πνευματικῶν σῶμα, δι' οὗ καὶ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ καὶ ὁ κόσμος ὅλος
 αἰαχμνίζονται καὶ οἰκουμένη σῶζει, ἔργον ἐστὶ τῶ ἁγίου πνεύματος. τὸ γὰρ πνεύματος τῶ ἁγίας
 ἀπορούσης πῶς τῶν εὐαγγελιστῶν ξένων ὡδίνα καὶ λεγούσης· Πῶς ἔσαι μοι τῶν, ἐπεὶ
 αἰδρα οὐ γινώσκω; ὁ ἀγγελὸς φησι πρὸς αὐτῶν· πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ
 δυνάμεις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι. πινὲς ἐνόμισεν πνεῦμα μὲν ἅγιον εἰρηάζῃ αὐτὸ τὸ πνεῦμα, δύν-
 ναμιν δὲ ὑψίστου τὸ ὑόν. δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι αὐτὸ ἐκάλεσε τὸ πνεῦμα ἅγιον καὶ δυνάμιν ὑψίστου.
 ὡσαύτως γὰρ ὁ υἱὸς δυνάμεις ὑψίστου λέγει (Χριστὸς γὰρ Θεὸς δυνάμεις) ἔτω καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
 δυνάμεις ὀνομάζεται. λέγει γὰρ τοῖς ἀποστόλοις ὁ Κύριος· Μείνατε εἰς Ἱερουσαλήμ, ἕως ἂν
 ἐκδύσῃτε δυνάμιν ἁγίων. καὶ πρὸ τούτων δὲ, ἀδελφοί, ὁ ἀγγελὸς τῶ Ἰωσήφ ἀφ' ἡμῶν
 φησιν· Ἰωσήφ υἱὸς Δαβὶδ, μὴ φοβηθῆς πρὸς λαβὴν Μαρίαν τὴν γυναῖκα σου. ὁ γὰρ ἐν
 αὐτῇ

κα. φοβήθητε

κα. ἀπο

10

κα. ἐνέργεια.

κα. ἐπιτρέψου

κα. τὸ δημιουργία

25

30

* ἁγίου

κα. αὐτῶν ἀ-
ναβλ. ἀλ.
α. πλέξαι
κα. πνεῦμα

35

κα. ἐπ

κα. ἔ

κα. ἐπιπτα

αὐτῇ ἡμιτῆν (ἢ ἡμιτῆν, ἵνα μὴ νομίσης κλισίῳ τὴν θείαν καὶ ἀχραντὸν φύσιν) ἐκ πνύ-
ματός ἐστιν ἁγίου. Εἰ γίνω δὲ σῶμα τῆ Χειτοῦ ἔκτισε δὲ πνύμα δὲ ἁγιον, δέξον δέξο-
ραὲν δημιουργίας πρὸς δημιουργίαν. ἀλλ' ὅρα μὴ ἀγνοῦσθης, πατεῖ μὲ ὅτι γράφω τὴν
γηνίω εἰκόνα, τῶ πνύματι ὃ τὴν οὐρανίον. Εἰ γὰρ καὶ ὁ σὸν λόγος, ὅτε ὁ Αδάμ ἐκτίσθη,
5 κρινωτίαν οὐκ ἔχεν εἰς δημιουργίαν τὸ πνύμα, ὑρεθῆσεται ὁ μὲ πατήρ καὶ υἱὸς κίλιζων τὴ γη-
νίον ἀνδρόφρον, τὸ ὃ πνύμα ὁ οὐρανίον. ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρῶτον αὐτῶ, καὶ ἐγένετο ὁ
ἀνδρόφρος εἰς ψυχὴν ζῶσαν. καὶ πρῶσεχε ἀκρίβως. ὅτε ἐπλάσθη ὁ Αδάμ, ὅτε ἐδη-
μιουργήθη, ὅτε ὁ οἰκόν ἀπέλαβε χαρακτήρα, ἢ γυνὴ ὁδὲ πρὸς ἐπέπλαστο. ἀλλὰ τί ποῖς
ὁ Θεός; ὡσαύτ' οὐκ ἠθέλησε τὴν ψυχὴν τῆ Αδάμ πρῶτα τῆ δημιουργία τῆ σώματος,
10 ὅπως ὁδὲ πρὸς εὐχάρησεν θνητὸν ὀφθαλμὸν πρῶτα τῆ γυναικὸς δημιουργία. δέξο τὸ
το μέλλων πλάθειν τὴν γυναικα, ὅτι βάλει ὕπνοι τῶ Αδάμ, ἵνα μὴ πρῶτα ἔπειρα-
ζῆ) Θεοῦ δημιουργίαν. καὶ ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν ἕκασιν (τρεῖσιν ὕπνοι) καὶ ὕπνωσε καὶ ἔλαβε
μίαν τῆ πλευρῶν αὐτῶ. ὁ δῆσας καὶ ἔλυσεν ὅς ὦν ἐργάζεσθαι, δανείζεται ὅς ὦν ποῖς, λαμ-
βάνει. ἔλαβε μίαν τῆ πλευρῶν αὐτῶ, καὶ ἔπληρώσε σάρκα ὡς αὐτῆς. πόθεν ἀν-
15 τεπλήρωσεν, ἀπορρὸς ὁ λόγος ἢ διδάμις ὃ οὐκ ἀπορρὸς. καὶ ἀκοδόμησε τὴν πλευρῶν,
ἢν ἔλαβεν, εἰς γυναικα. πῶς πάλιν ἀκοδόμησεν; ὅσοι πλευρῶν πῶς εἰς ὀφθαλμὸν
μετεποιήθη; πῶς εἰς χεῖρας διεπλάσθη; πῶς εἰς ἰδιῶν διετάθη; πῶς εἰς ἡπῶν
" μετεχρώσθη; πῶς εἰς τὴν τῆ ἐγκάτων ποικιλίῳ μετεχρημάσθη; πῶς ἐπάγη
γλῶττα; πῶς ἀπετορνύθη χεῖλη; πῶς διεγλύφθησαν ῥίνες; πῶς ἐπετάθη τὰ
20 ὠτα; πῶς ἰδῆσθαι τείχες; πόθεν ἐφύσησεν ὄνυχες; πῶς διατρέχῃ τὸ αἷμα; ἐρ-
μιλύθουσιν τὴν σὴν δημιουργίῳ. Εἰ ὃ μὴ ἰσχύεις εἰπεῖν, ὅτι σὸν σου τὴν καὶ τῆ μο-
νοχμοῖς συσφραπῶν. ἐπέβαλεν ὅτι ὁ Αδάμ ἕκασιν ὁ Θεός, καὶ ὕπνωσε καὶ λαμβάνει
" πλευρῶν, καὶ δημιουργῆ γυναικα. καὶ βλέπε τὴν πρῶτον σοφίῳ. ἀπὸ ἐνὸς πλάθει
δύο, ἵνα ἀπὸ τῶν δύο ἕνα πάλιν ἀποτελέσῃ διὰ τῆς συμφύας. ἀπὸ τῆ Αδάμ ἔ-
25 ποιήσῃ τὴν γυναικα. ἀπὸ τῆ ἐνὸς ἐποίησε δύο. πάλιν ὁ αὐτὸς ἀπὸ τῆ δύο ποιεῖ ἕνα.
τὸ γὰρ ἀπὸ γυναικὸς καὶ ἀνδρὸς ἰκλιόμηνον, εἰς ἕν ἀποτελεῖ σῶμα. τὸ ῥῆμα ἀνδρόφρον, τὸ ὃ νό-
μα δέξον ἐρμιλύθουσιν πῶς ἀκοδόμηται, καὶ οὐχ ἰσχύεις, πῶς ἢ πλευρῶν ἀκοδόμηται πῶς
ὃ μὲ ἐπλάσε, τὸ ὃ ἀκοδόμησε. μὴ τῶν ὅτι πλάθειν ἀπὸ γῆς, καὶ οἰκοδομεῖν ἀπὸ πλευ-
ρῶν; ἐπλάσεν ὁ Θεός τ' Αδάμ ἀπὸ γῆς ἐδημιούργησε τ' Εὐάν ἀπὸ [τῆς] πλευρῶν κατα-
30 σκιδάξει ὁ Καῖν καὶ ὁ Ἀβελ καὶ ὁ ἄλλοι λοιποὶ ἀνδρόφροι ἀπὸ ἑνωφείας. καὶ εἰσιν ὁ
μὲ ἡμιτῆν, ὃ ὃ πλάσας, ἢ ὃ οἰκοδομητή. τὰ ὀνόματα οὐκ ἴσα. ἐμερίσθη ἢ ὄσια; ἔδαμας.
Γαῦτα μοι θυμῶν εἰρήστω, ὅτι λέγουσιν ὁ ἀρεπικῶν, ὅτι ὁ ἡμιτῆν καὶ ὁ ἀἡμιτῆν
ἔχ' ὁμοία, ἀλλ' ὅστω ἔχ' ὁ ὀνόματα ἀφορῶν, πῶς αὐτὴν ἔχει καὶ τὰ πρῶτα τῶν
ἀφορῶν. δὲ οὐτὸν δέξο φῶν τῆ Αδάμ πρὸς τὸν ὅς αὐτῶ. ὁ γὰρ Αδάμ καὶ ἡμιτῆν
35 ὅστι καὶ ἀἡμιτῆν ἡμιτῆν, κατὰ ἔγένετο ἀἡμιτῆν, κατὰ οὐκ ἐγένετο. καὶ ἐγένετο ὃ
ἐπλάσθη, ἀλλ' οὐκ ἐγένετο ἢ ὃ γυνὴ οὐτε ἐγένετο, οὐτε ἐπλάσθη. ἐπλάσθη πάλιν
ὃ ῥῆμα, καὶ ἔτισον ὃ νόμα. ὁ Αδάμ ἐπλάσθη, καὶ οὐκ ἐγένετο ἢ γυνὴ ἀκοδομήθη, καὶ οὐτε
ἀπὸ γῆς ἐπλάσθη, οὐτε ἀπὸ κοιλίας ἐγένετο, ὡσαύτ' ὁ Καῖν ὁ ἄλλοι ὅτι ἐπλάσθη,
οὐτε ἀκοδομήθη, ὃ ἐγένετο, ἐπεὶ οὐτὸν πολλῶν ἔχ' ἀφορῶν ἢ ἔνοια τῆ νομῆ (ἀλ-
40 λο γὰρ ὃ πλάσθαι, καὶ ἄλλο ὃ οἰκοδομηθῆναι, καὶ ἄλλο ὃ ἡμιτῆν) δέξον μοι ὀσίας
διαφορῶν τῆ Αδάμ πρὸς τὴν Εὐάν, καὶ τῆ ὅς αὐτῶ. Εἰ δὲ τέμνονται τῆς πρῶτης
εἰας, καὶ οὐ τέμνονται τῆ οὐσία, τί θαυμαστόν; Εἰ τὰ ὀνόματα ἑνωφῶν ὡσαύτ' εἰς,
ἀλλάθει μὲ πρὸς τὴν ἐκφώνησιν, συμφωνῆ ὃ πρὸς τὴν ἀλήθειαν. πόθεν δὲ σοὶ ὁ ἡ-
μιτῆν πρὸς ὁ ἀἡμιτῆν; ἢ ἡνῆσθαι πῶς καὶ ἡοὺ τὴν πρῶτης εἰας; σοφώτερος ἐγένετο τῆ

χ. καί μισον

χ. ἀντεπλή-
ρωσε

χ. μετεπλή-
ρωσθη;
χ. ἀπετεργάθη

χ. μίαν τῆ
πλευρῶν αὐτῶ.
χ. συναφείας
χ. ἔπειτα

χ. τὸν ἐξῆς

ἰσ. ἡμιτῆν
ἰσ. ἡμιτῆν

ἰσ. τὸν

χ. ἀντεπλή-
ρωσε

αἰγίου πνύματος τῆ περσσηρείᾳ. ὅκ ἰω σου ἀξιοπιστότερος ὁ Θεός; ὅκ ἠδυνάτο
 τὸ σοφὸν τοῦτο αὐτὸς περ τῆς σῆς ἔπινοίας διῆν; ὅκ ἠδυνάτο εἰπεῖν, βαπτίζετε
 αὐτοὺς ἐν ὀνόματι ἀγγητῆς καὶ γηνητῆς. ἀλλ' ἢ μὲν περὶ τῶν ἀρεπικῶν μάχη, καὶ ὁ
 ἕως εὐσεβείας ἀγὼν ἑτέρω καιρῷ ταμειεύσθω. εἰς δὲ τὸ περκαίμενον ἐπομέλθω-
 μιν. ἐπέβαλε τῷ Ἀδάμ τὸ ὕπνον, καὶ τότε τὴν πλευρὰν ἔλαβεν. ἐπεὶ οὖν ἐκ τῆς
 πλευρᾶς ταύτης ἐμίγη περέρχεσθαι ἢ ἀφορμὴ τῆς περκαίσεως (γυνὴ γὰρ εἰσή-
 γαγετ' ἰθάνατον τῷ Ἀδάμ) ὁ σωτὴρ βουλόμηνος τὴν πληγὴν περκαίσεως, ἀντιπύθησι πλευ-
 ρὰν πλευρᾶς καὶ ἐν τῷ σαυρῷ τῆς λόγχῃ περέρδακε τὴν πλευρὰν, ἵνα ὅταν ἐπήγαγε τὸ περκαί-
 μα, ἐκείνην ἀντήση ἢ ἄτηρη. δὲ ἤλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. νόει δὲ μυστήριον, καὶ τίμησον τὸν οἰ-
 κνομήσαντα, καὶ βλέπε τὸ θαυμαστόν. ὅτι γὰρ ὁ Ἀδάμ μὲν τὸ ὕπνον ἀφῆρεθαι τῆς πλ-
 ρᾶς (οἱ γὰρ ἐξηγησάμενος τῷ Ἀδάμ ἢ πλῆρα ἀφῆρεθαι) ὁ σωτὴρ ὅκ ἐξηγησάμενος τὸ σώ-
 ματι τὴν πλῆρα διενύγη, ἀλλὰ μὲν τὴν κοίμησιν τῶ σώματος ἔδωκε τὴν πλῆρα τῷ
 φραπῶτι. καὶ περσεχε ἀκρίτως. ὅτι ὁ σωτὴρ ἐπὶ τῶ σαυρῷ τὴν εἰθεον οἰκονομίαν ἐπλή-
 ρου, καὶ μὲν ἀλλὰ ἕπεμειν ἐπὶ ὧν ἐν ἄρκι καὶ φαινόμενος, * καὶ τὴν ἀνδρσπίνω κατὰ
 σασιν. Θεοὺ γὰρ πάθος οὐχ ἀπλεται. Θεὸν πάθος οὐχ ὑβείζει. Θεὸν πάθος οὐ μείοι, εἰ μὴ
 πτω καὶ τῶ ἡμετέρων ψυχῶν ἐστὶ κατώτερος. εἰ γὰρ καὶ τῆς ψυχᾶς τῆς ἡμετέρας αὐτὸς ἐπαλ-
 γέμετ' ἰλέγειν, Μὴ φοβήθητε ἀπὸ τῶν ἀποκλίνοντων τὸ σῶμα, τὴν ὅ ψυχὴν μὴ δυνα-
 μῶν ἀποκλίνειν, πῶς αὐτὸς τῶν παθῶν μετέχε τῶ σώματος; ψυχὴ ὅκ ἀποθνήσκει, καὶ οὐκί-
 σασ καὶ ψυχᾶς ἀποθνήσκει; πόρτα οὖν ἕπομείνας καὶ τὴν ἀνδρσπίνω οἰκονομίαν, ὅτι
 τὴν τῆς οἰκονομίας, ἵνα δείξη τῆς οἰκονομίας τὴν ἀντιπύθη καὶ τὴν ὄξοισαι ἀντιπύθησαν, 20
 καὶ οὐχ ἕποκώπουσιν νόμοις φύσεως, φησὶν ἐπὶ τῶ σαυρῷ, τετέλεσαι. Πάτερ, εἰς
 χεῖρας σου περκαίθημι τὸ πνεύμα μου. φωνὴ τὴν φύσιν διέλυσε, λόγα τὴν πῆξιν ἐφῆρ-
 μοσε. αὐτὸς γὰρ ὅστιν ὁ λέγων, Ἐξοισαι ἔχω θῆναι τὴν ψυχὴν μου, καὶ ὄξοισαι ἔχω * λα-
 βῆν αὐτὴν. ὅτι οὖν περέρδακε τὸ πνεύμα καὶ τὸ ἀνδρσπίνω ἄμα, νεκρωθέντος αὐτοῦ,
 μάλλον ὅτι νεκρώσαντος τὸν θάνατον ἀπὸ τῆς νεκρώσεως, καὶ φραπῶται ἀπικησάμενος ἀπὸ
 τῆς ἀπαλλαγῆς, καὶ νοήσαντες ὅτι ἕπερκαίμενος φύσιν ἀνδρσπίνω ὅτι ψιλῶ ρήματι τὴν
 ψυχὴν περκαίσεως, περσεπλῆρον περκαίσεως εἰς τῆ καὶ εὐρον νεκρὸν μὲν ἀληθῶς τῷ σώ-
 ματι, ζῶντα ὅτι τῆς ἐπεργείας καὶ ὅτι ἀπέκλιναι ὡς ἀνδρσπίνω, μὲν τὸ σαυρὸν ὡμολόγησιν ὅτι
 τῶ Θεοῦ. ὅτι γὰρ ὁ φραπῶτης λόγχῃ τὴν πλῆρα αὐτὴν ἕπειξεν, δὲ ἤλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ,
 ὅτι νεκρὸν ἀλλόπειον. ὅτι περτε γὰρ ἀπὸ νεκρῶ αἷμα πηγάζει. ὅτι ὅτι ἐπήγαγε τὸ αἷ-
 μα τὸ μυστικόν, τότε ἢ πλῆρα πηγὴν ἕπειξεν σωτηρίας ἐξ αὐτῶ πλῆρα τὴν ἀνοίξασθαι
 τὴν περκαίσεως. τότε λέγει ὁ ἐκατὴνταρχὸς ὁ περρεπικῶς τῷ σαυρῷ. Ἀληθῶς Θεοῦ ὅτι ἕπει
 τῶ. ζῶντα ἡρήσω, καὶ ἀποθάνοντα κηρύττης; ἀκρίτως οὖν περσεχε τοῖς λεγόμενοις. ὡ-
 σπερ τῷ Ἀδάμ ὕπνον ἐπέδαμενος ὁ Θεός, καὶ τότε τὴν πλῆρα ἀπέσασεν ἕτω τῶ σω-
 τηρῶ τὴν κοινὴν κοίμησιν ἕποσαντος καὶ τὸ σῶμα, τότε ἢ πλῆρα ἐνύγη. καὶ γὰρ τότε 35
 μὲν τὸν ὕπνον, καὶ νῦν μὲν τὴν κοίμησιν καὶ φραπῶται αἷμα ἰδόντες ὅτι Θεοῦ ἐκῆρυξαν.
 καὶ ὅτι ἀρεπικὸν καὶ θαῦμα βλέποντες, κλίσμα λέγεισι. ἀπὸ τῆς ἀδελφοί, τῆς λόγχῃ ὅτι
 πῆξιν ἢ πλῆρα; ἔδδεν ἐν τῷ ἄμα πῆρα σαυρῷ πάντα λυθῆναι καὶ τῶ Ἀδάμ. ἐ-
 πειδὴ γὰρ ἐκβαλὼν ὁ Θεός τῷ Ἀδάμ ἀπὸ τῶ περκαίσεως τὴν φλογίνω ρομφαίαν τὴν
 κωλύουσιν αὐτὸν περκαίσεως εἰσερχεσθαι εἰς τὸν περκαίσεως, ἢ δὲ ρομφαία ἕπειφρομέ-
 νη, πῶν ὅτι ὅτι φροφόμενος ἕως ἀντικερούση πῆ τῶ ἀντιπύθητων οὐχ ἵσαται (ἵσα ὅτι ἀπὸ
 τῆς πείρας, ἀδελφοί, τὸ λεγόμενος, ὅτι πῶν ὅτι φροφόμενος, ἐδὲ μὴ ἕπει συγκερούση, ἕχι-
 σαται τῶ οἰκείου δρόμου) ἐπεὶ οὖν ὅτι ἕπει ἕπειφροφάμενος τῆς πύθη ρομφαίας, ἐπὶ τῆ οἰ-
 κονομίας τῶ σαυρῷ τῶ ἄμα πῆς ρομφαίας ἀντέθηκε τὴν πλῆρα; ἵνα ἀπὸ τῆς αἰ-
 σθητῆς

Ιωαν. 10. λδ.

Ματθ. 1. κη.

Λουκ. 17. μδ.

Ιωαν. 1. ιη.

Λουκ. 17. μδ.

καὶ τὴν περσε-
πῆρα

ἵσ. - γασε

καὶ περ
ἵσ. καὶ

καὶ διηνοίγη

* καὶ τῶτα

* πάλιν

καὶ νεκρῶ-
σαντες
ἵσ. τὸ

καὶ ὑπέβαλε
καὶ ὑπίασε
καὶ ἡνοίγη

καὶ σαύματα

ἀπὸ τῆς λέγουσας ἢ νοπή ρομφαία συγκρούσασα τῇ πλυραῖ, παύσῃ λοιπὸν τῆς ἀπειλῆς,
 καὶ μηκέτι τοῖς ἀνδράσιν τὴν εἰσοδὸν ἀποκλείσῃ τῆς παλατίου. ἐδέξατο τοίνυν ὁ Κυ-
 εῖος τὴν ρομφαίαν ἀπὸ τῆς πλυραῖ, καὶ βύθως ἐνοιγήθη τῆς παλατίου. ἐπήγαγεν
 ἀπὸ πλυραῖ ἢ θεραπεῖα τῆς πληγῆς ἀπὸ πλυραῖ. δέξασθαι αὐτὸν τὰ πρῶτα τῆ
 3 παλατίου, καὶ ἐπὶ τέλει αὐτὸν εἰσήγαγεν εἰς τὴν βασιλείαν. ἐπαίδευσεν, ἀλλ' ἠλέ-
 ησεν. ἐξέβαλεν, ἀλλ' οὐκ ἠφάνισεν ἀπέστρεψεν, ἀλλ' οὐκ ἐξέωσεν. ἀλλ' οἶδα ὅτι χα-
 ρὸς τῆς λειτουργίας παλατίου. πρῶτα γὰρ δυνάτα τῆ Θεῶ· ὡς καὶ ἡμῖν ἐμβαλεῖ τῶν
 λειπομένων τὴν ἐνοίαν, ἔτι τοῖς ἀκροαταῖς οὐκ ἔστιν ἄν τῆ πρῶτος λόγου τὴν δυνά-
 μιν. Δίδω γὰρ σοφῶ ἀφορμῶν, καὶ σοφώτερος ἔσται. βύθως ἐπισημαίνω οὖν τῆ Θεῶ, ὅτι
 10 παλατίου ἕνα ἀπώλεσαν μὲν, καὶ μείους παλατίου ἀναπάσαν τὴν οἰκουμένην ἐφύτθ-
 σεν· ἐπισημαίνω τῆ Θεῶ, ὅτι παλατίου ἀπὸ τῆς παλατίου ἀπολέσαντες, εἰς βα-
 σιλείαν οὐρανῶν ἐκλήθησαν, ἀπὸ τῆς χάριτος τῆ Κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣ ἡ δόξα εἰς
 τὸν αἰῶνα τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παροιμ θ θ.

15 Λογ. ρ. Εἰς τὸν μακαρίον Ἀβραάμ.

Ex edit. Front. Duc, Burdeg.

** λέγει ** εἶδετε πολιδὴν σφειγῶσαν, ἔτι γῆρας ἀκμάζον· εἶδετε ἀθλητὴν ἡμῶν
 πρὸς φύσιν καὶ ἀσπάζοντα παλατίου· εἶδετε ἄνδρα ἐν ἐσχάτῃ πολιᾷ ἀδάμματος φερ-
 ρότερον· κεχάλαστο μὲν αὐτὸς ὁ τόνος τῆς ἀρετῆς, νεύρωτο δ' αὐτὸς ὁ τόνος τῆς πίστεως. τριαδ-
 20 τα γὰρ τῆς ἐκκλησίας τὰ χατηρώματα· ὅτι ἡ ἀτομία τῆ σώματος ὁδὸν λυμφάνεται τὴν
 παλατίου τῆς πίστεως. κόσμος γὰρ ἐκκλησίας πολιᾷ κεπσαλμῶν, καὶ πῆστις ἐπιπερωμένη,
 καὶ ἐν τῆ χαίρει ἡ ἐκκλησία μᾶλλον. ὅτι μὲν γὰρ τῆ ἐξω παλατίου ὁ γέρον ἀρετῆς,
 εἰς ὁδὸν ἐπιπέδωτος· ἀλλὰ πρῶτα χρὴ συνηώμης ἀπολαύει, ἀπὸ αὐτοῦ μὴ δυνάμην
 25 χρῆσιμεύσαι τοῖς ἀναγκάσις. οἷον λέγω· οὐ δυνάται ὁ γέρον εἰς πόλεμον παλατίου
 εἶσαι, οὐχ ἵππων ἀναείλωσαι, οὐ δόρυ κινήσαι, οὐκ ἀσπίδα σείσαι, οὐχ ἡλίου θερμότητα
 ἔπεινεγκῆν, οὐχ ὀδοποιίας μέγεθος βασιλεύσαι, οὐ λιμῶν δεινότητα ἔπεινεῖναι, οὐ θυρῶν
 ὄγκον· ἀλλ' ἐν ἡσυχῇ τύπῃ κατέζεται, σιωπῶν ἔχων τὴν πολιδῆν. τὸτο δ' καὶ ἐπὶ τῆ
 30 πλοίων ἰδέη τις αἰ· οὐ δυνάται ὁ γέρον ἐπὶ τῆ οἰάκων κατέθειναι, οὐ πελάγη τεμῆν, οὐ
 κώπῃ ἐλάσαι, οὐκ ἰσίοι κρεμάσαι, οὐκ ἐναντίοις ἀνέμοις παλατίου εἶσαι, οὐ κρύους δρι-
 μύτητα ἔπεινεῖναι, οὐκ ἄλλο ἢ τῆ τοιούτων δυνάται ποιῆσαι· ἀλλὰ κατέζεται ἐν τῆ
 35 νηὶ τὴν ἐκ τῆς ἡλικίας ἔχων συνηώμην. τὸτο δ' καὶ ἐπὶ τῆ γηπέδων ἐστὶν ἰδέη. οὔτε γὰρ
 ἀρότρον ἐλκύσαι, οὔτε ἀύλακα ἀνατεμῆν, οὔτε πωλοδάμνης γνῆσαι, οὔτε βοῶν ἰχυρῶν
 ἔπεινεγκῆν ἰσχύ, οὔτε καύματος πόλεμον, οὔτε θερμότητος ὄγκον, οὔτε σκαπθῆς βάρος,
 οὔτε ἄλλο ἢ τῆ πρὸς τὴν γῆν χρῆσιμεύοντων· ἀλλὰ κατέζεται ἐν τῆ αἰκῇ σιωπῶν ἔ-
 40 χων τὴν πολιδῆν. ἀλλ' οὐ τὰ τῆς ἐκκλησίας τοιαῦτα· ἀλλ' ὅταν γηπέδωσι αὐτὸ ἐν δρε-
 τῆ ἀπὸ γῆρας, τότε μᾶλλον χρῆσιμοὶ κατῆσανται. οὐ γὰρ ἀρετῆς βύθια, ἀλλὰ πίστεως
 ἐπίτασις ζητεῖται. τοιούτος ὁ Ἀβραάμ, κεχάλασμένος μὲν τῆ τόνῃ τῆς ἀρετῆς, νεύρω-
 μῶς δ' ἐπὸ τῆς πίστεως. γέρον ὡς, ἀλλ' ἐν ἐσχάτῃ πολιᾷ πρὸς φύσιν ἐμάχετο, ἔ-
 45 παμὰ νίκης μετὰ ἀρετῆς· γέρον ὡς, ἀλλὰ σιδήρεα βύθια, καὶ ἀδάμματος φερρύτερος.
 καὶ ὅτε μὲν ἐν νεότητι ὡς, ὁδὸν τέτων κατάρθωσεν· ὅτε δ' ἐπὶ πρῶτα μὲν ὁ χρόνος τῆς ἡλικίας, τό-
 τε δ' ἔπειτα τῆς νίκης ἐστῆσεν ἐν ἐσχάτῃ πολιᾷ· ἀλλ' ἐμπόδιον ἡ πολιᾷ οὐκ ἐγένετο. δὲ
 καὶ ὁ Θεὸς εἰδὼς τὴν βύθια αὐτῆ, ἐπιφάνεται αὐτῆ, καὶ φησὶν· Ἐξελθε ἐκ τῆς γῆς σου, καὶ
 ἐκ τῆ συγγενείας σου, καὶ ἐκ τῆ οἴκου τῆ πατρῆς σου, καὶ δεύε εἰς γῆν, ἣν αἰ σοὶ δείξω. ὑπήκουσεν
 Ἀβραάμ τῆ λέγῃ, καὶ τοὶ γέρον ὡς λοιπὸν καὶ ἀτομος ὡς σώματι· καὶ οὐκ εἶπε πρὸς ἑαυτὸν, ποῦ

Γεν ι β. α.